

Besvarelse (27/10 81):

Ministeren for offentlige arbejder (Heinesen):

Efter grundlovens § 73 skal der ydes fuldstændig erstatning ved ekspropriationsindgreb. I de fleste tilfælde opnås der forlig med grundejerne om erstatningens størrelse. Opnås der ikke forlig, fastsættes erstatningen af særlige taksationsmyndigheder, der er uafhængige af anlægsmyndigheden. Hertil kommer muligheden for domstolsprøvelse af erstatningens størrelse.

Af de konkrete sager, som er omtalt i begrundelsen til spørgsmålet, verserer én for domstolene, en anden er afsluttet med forlig, og den tredje er endnu ikke afgjort af vedkommende taksationsmyndighed.

Spørgsmålet om mere detaljerede regler for erstatningsfastsættelse har tidligere været overvejet, senest i den kommission, der blev nedsat i forbindelse med vedtagelsen af lov om fremgangsmåden ved ekspropriation i 1964. I kommissionen var der enighed om, at man fortsat burde overlade dette spørgsmål til praksis og domstolenes frie vurdering.

Om den særlige regel i lov om offentlige veje, § 69, der klargør, i hvilke tilfælde en vejbestyrelse ved nye vejanlæg og ved ombygning af bestående veje erstatningsfrit kan afbryde en ejendoms hidtidige adgangsforhold til offentlig vej, kan jeg henvise til spørgsmål nr. 1471, der blev besvaret den 8. september 1981 af min forgænger, og som er refereret i folketingets forhandlinger fra spalte 13535 til 14537.

Jeg kan helt tilslutte mig det deri anførte og finder ikke anledning til at tage initiativ til at ændre lovgivningen på det pågældende område eller søge at gribe ind i den hævdvundne erstatningspraksis.

Spm. nr. 102

Til *udenrigsministeren* (21/10 81) af:

Ib Christensen (DR):

»Hvilken kommentar har ministeren til præsident Reagans udtalelser om mulighederne for en begrænset kernevåbenkrig i Europa?«

Begrundelse

Som det fremgår af medierne, har USAs præsident, Ronald Reagan, på et direkte

spørgsmål, om han kunne forestille sig en taktisk kernevåbenkrig begrænset til Europa, sagt følgende: »Jeg kunne forestille mig, hvor vi kan have en gensidig anvendelse af taktiske atomvåben mod tropper på slagmarken, uden at det ville få nogen af supermagterne til at trykke på knappen.«

Reagans udtalelser har medført skarpe bemærkninger, og ifølge dagbladet *Information* den 21. oktober 1981 har den vesttyske regering reageret og forlangt en klar stillingtagen fra Washington, ligesom man fra vesttysk side har opfordret de andre europæiske NATO-lande til at stille samme krav.

Besvarelse (27/10 81):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Efter min ankomst til topmødet i Cancún fremsatte præsident Reagan den 21. oktober 1981 følgende erklæring som følge af den kritik, som hans udtalelser ved en uformel sammenkomst sidste fredag med repræsentanter for amerikansk presse havde givet anledning til:

»I de seneste dage har Sovjetunionen fremsat adskillige propagandaerklæringer, der søger at drive en kile imellem USA og visse af vore nærmeste venner i Europa. Jeg har ikke til hensigt at lade disse grove fordrejninger af USAs politik stå uimodsagt.

USAs politik for så vidt angår afskrækkelse af konflikt i Europa er ikke blevet ændret i de sidste 20 år. USAs politik går som hidtil ud på fleksibel imødegåelse: opretholdelse af en sikker militær evne til at afskrække såvel konventionel som nuklear magtanvendelse fra Warszawapagtens side på det lavest mulige niveau.

Alle amerikanske præsidenter har erkendt, at enhver anvendelse af kernevåben ville have de mest dybtgående konsekvenser. I en kernekrig ville hele menneskeheden tabe. Rent faktisk tjener de skrækelige og uberegnelige risici, som er forbundet med enhver anvendelse af kernevåben, til at afværge deres anvendelse.

Selve antydningen af, at USA blot kunne overveje at udkæmpe en kernekrig på Europas bekostning, er et åbenlyst bedrag. Essensen af USAs kernestrategi er, at ingen angriber må tro, at anvendelse af kernevåben i Europa med nogen rimelighed kunne begrænses til Europa. Det er den fælles euro-